

خبرخوان

توقیف مرکز غیرمجاز نگهداری پرندگان وحشی

مدیرکل حفاظت محیط زیست استان تهران از کشف و توقیف یک مرکز غیرمجاز نگهداری پرندگان وحشی و یک رأس گوزن زرد ایرانی در شهرستان دماوند خبر داد. حسن عباس‌نژاد در تشریح این خبر گفت: «پرو رو صد و شناسایی مراکز غیرمجاز حیات وحش از سوی یگان حفاظت محیط زیست استان و شهرستان دماوند، یک مرکز نگهداری پرندگان وحشی در رودهن شناسایی شد. با دستور رئیس دادگاه بخش رودهن و همکاری مأموران کلانتری این شهر، ۱۳۳ قطعه پرنده از گونه‌های طوطی‌سانان، پرندگان آبزی و کنارآبزی که حدود ۳۰ قطعه از آنها در فهرست گونه‌های سایتسی قرار دارند، به همراه یک رأس گوزن زرد ایرانی کشف و توقیف شد.» عباس‌نژاد با بیان اینکه در این زمینه پرونده قضائی تشکیل شد و موضوع از طریق مراجع ذی‌صلاح قضائی در حال پیگیری است، افزود: «از ابتدای سال تاکنون این کشف چندمین مورد برخورد با نگهداری غیرمجاز حیات وحش در استان تهران به شمار می‌رود و یگان حفاظت محیط زیست استان تهران بیش از ۱۰ مورد مشابه را شناسایی و با آنها برخورد قانونی کرده است.» مدیر کل حفاظت محیط زیست استان تهران با تأکید بر نقش مردم در مقابله با تخلفات زیست‌محیطی ادامه داد: «توسعه مشارکت‌های مردمی یکی از سیاست‌های اصلی سازمان حفاظت محیط زیست است و اداره کل استان تلاش دارد از ظرفیت گزارش‌های مردمی برای مقابله با قاچاق و نگهداری غیرمجاز حیات وحش استفاده کند.» این مقام مسئول گفت: «حفاظت از حیات وحش نیازمند همکاری همگانی است و شهروندان می‌توانند با اطلاع‌رسانی به‌موقع، بارنگر محیط‌بانان در صیانت از سرمایه‌های طبیعی و تنوع زیستی کشور باشند.»

جزئیات تأثیر «سوابق تحصیلی» در کنکور

ایستا: مدیر کمیسیون اسانسمه‌ها و مقررات تحصیلی شورای عالی آموزش و پرورش درباره میزان تأثیر سوابق تحصیلی پایه‌های یازدهم و دوازدهم در کنکور ۱۴۰۵ و ۱۴۰۶ و همچنین چگونگی و دفعات ترمیم نمرات توضیح داد. مهدی خراشادی‌زاده، گفت: «طبق مصوبه شورای‌عالی انقلاب فرهنگی درباره تأثیر سوابق تحصیلی پایه یازدهم و دوازدهم در کنکور سراسری که اسفند ۱۴۰۳ مصوب و ابلاغ شد، مقرر شد برای ورودی‌های کنکور سال ۱۴۰۴، تأثیر سوابق پایه یازدهم که شش درس نهایی را آزمون دادند، «مثبت» و سوابق پایه دوازدهم تأثیر قطعی باشد. برای ورودی‌های کنکور سال ۱۴۰۵، تأثیر سوابق پایه یازدهم که شش درس نهایی را آزمون دادند، «قطعی» و سوابق پایه دوازدهم نیز تأثیر قطعی باشد. برای ورودی‌های کنکور سال ۱۴۰۶ به بعد، تأثیر سوابق پایه یازدهم که تمام درس‌ها براساس مصوبه ۱۰۳۱ شورای عالی آموزش و پرورش به صورت نهایی برگزار خواهد شد، «قطعی» و سوابق پایه دوازدهم نیز تأثیر قطعی باشد.» به گفته او، با درخواست‌های زیادی از دانش‌آموزان و متقاضیان کنکور مواجه بودیم که اعلام کرده بودند پایه یازدهم را زمانی امتحان دادیم که درس‌های نهایی نبود، پس نباید ملزم به ایجاد سوابقه باشیم؛ یعنی سابقه عطف بماسبق نشود که در مصوبات جدید اعلام شد که تأثیر پایه یازدهم «مثبت» است و کسانی که سابقه برای پایه یازدهم ندارند، ملزم به ایجاد سابقه نیست و همان پایه دوازدهم با ۶۰ درصد تأثیر قطعی در کنکور همراه است.» او با بیان اینکه وزارت آموزش و پرورش به دو شکل «تراز نمرات» برای این افراد گرفت، ادامه داد: «با دو دسته داوطلب کنکور مواجه بودیم؛ متقاضیانی که هم در پایه یازدهم و هم در پایه دوازدهم سابقه داشتند، دسته دیگر کسانی بودند که بیشتر پشت کنکوری‌ها و متقاضیانی بودند که صرفا در پایه دوازدهم سابقه داشتند، ازاین‌رو برای همین منظور، یک بار آموزش و پرورش تراز را در پایه یازدهم با شش درس و ۱۷ درصد گرفت و پایه دوازدهم را با ۴۳ درصد گرفت که مجموعاً تراز ۶۰ درصد به دست آمد که در مبنای سوابق پایه یازدهم و دوازدهم بود؛ مجدداً برای همین فرد که دارای سابقه پایه یازدهم هم بود، بدون لحاظ یازدهم صرفاً تراز دوازدهم با تأثیر ۶۰ درصد گرفته شد. دو تراز به دست آمد، هرکدام از این ترازها که بالاتر و با نفع ه دانش‌آموز بود، آن تراز برای کنکور لحاظ شد.» خراشادی‌زاده با بیان اینکه دانش‌آموزی که صرفاً سابقه پایه دوازدهم را داشت اما سابقه‌ای برای پایه یازدهم نداشت، انتخاب با خودش بود که می‌توانست پایه یازدهم را با اینکه ترازش مثبت است، «تراز نمرات» بگیرد و دو نوع تراز برای او محاسبه شود، گفت: «اما اجباری در کار نبود و می‌شد صرفاً با همان پایه دوازدهم، تراز ۶۰ درصدی برای او گرفت.» او درباره دانش‌آموزانی که امسال پایه یازدهم هستند، سال تحصیلی بعد (اول مهری که پیش‌رو داریم) وارد کلاس دوازدهم می‌شوند و در خرداد ۱۴۰۵ به سن کنکور رسیده و در کنکور سراسری شرکت می‌کنند، افزود: «این افراد به دلیل آنکه در خرداد ۱۴۰۴ تعداد شش درس پایه یازدهم را امتحان دادند، همین شش درس در کنکور تأثیر قطعی دارد و پایه دوازدهم هم تأثیر قطعی دارد که میزان هر دو به ۶۰ درصد می‌رسد.» خراشادی‌زاده درباره مصوبه جدید ترمیم نمرات هم گفت: «براساس مصوبات قبلی، دانش‌آموز صرفاً یک بار اجازه ترمیم داشت اما با توجه به درخواست‌های دانش‌آموزان، سقف دفعات ترمیم نمره برداشته شد اما شرایط گذاشته شد تا میدان رقابت برای همه یکسان شود. دانش‌آموزانی که تمایل به ترمیم دارند، باید تمام درس‌های پایه مربوطه را برای آزمون انتخاب کنند، اگر صرفاً از پایه دوازدهم ترمیم ایجاد می‌کنند، تمام درس‌های پایه دوازدهم را باید انتخاب و اگر خواستار ایجاد سابقه و ترمیم پایه یازدهم هستند، تمام درس‌های پایه یازدهم را باید به صورت جداگانه انتخاب کنند؛ اگر کسی هم فقط پایه دوازدهم ترمیم ایجاد می‌کند، نیاز به انتخاب درس‌های یازدهم نیست.» او افزود: «کسی که در خرداد ۱۴۰۵ آزمون ترمیم نمره می‌دهد، اولاً تمام درس‌ها را باید انتخاب کند، ثانیاً در آزمون تمام درس‌ها شرکت و حضور داشته باشد و همین ترمیمی که می‌دهد، ملاک قرار می‌گیرد و نمرات قبلیش تأثیری در سوابق ندارد اما اگر در آزمون ترمیم یک یا چند درس شرکت نکرد، تمام درس‌های ترمیم در آن نوبت حذف و تراز آخرین نمراتی که قبلاً داشته، گرفته و محاسبه می‌شود.» به گفته این مسئول، داوطلبان اگر خواستند سال آینده در کنکور مجدداً شرکت کنند، دوباره فرصت ترمیم نمره را مانند بقیه دارند، البته با همان شرایط ترمیمی که گفته شد. محدودیت ترمیم برداشته شده، یعنی هرکسی هر چند باری که می‌خواهد در خرداد هر سال می‌تواند ترمیم نمره انجام دهد، اما با همان شرایط که عنوان شد.

گزارش «شرق» درباره ابتلا به «ADHD»؛ اختلال کم‌توجهی و بیش‌فعالی، از شبکه‌های اجتماعی تا دنیای واقعی

نگاه فانتزی به یک اختلال جدی

برخی پژوهش‌ها نشان می‌دهند بیش از ۵۰ درصد اطلاعات شبکه‌های اجتماعی با داده‌های علمی مغایرت دارد چنین مغایرتی منجر به تشخیص‌های نادرست و پیامدهای اجتماعی جدی می‌شود

بسیاری از این افراد کارهای زیادی را شروع می‌کنند، اما کمتر آنها را تمام می‌کنند».

به گفته جلالی، نشانه‌های بیش‌فعالی در کودکان بیشتر جنبه فیزیکی دارد؛ کودک مدام در حرکت است و آرام نمی‌گیرد. اما در بزرگسالان، این بیش‌فعالی بیشتر به شکل بی‌قراری ذهنی و درونی دیده می‌شود؛ «فرد احساس می‌کند باید حرکت کند، نمی‌تواند طولانی‌مدت آرام بنشیند یا استراحت کند. این وضعیت گاهی به پرگویی یا قطع‌کردن صحبت دیگران نیز منجر می‌شود. در زمینه تکانشگری نیز تفاوت‌هایی میان کودکان و بزرگسالان دیده می‌شود که طبق گفته‌های این روان‌پزشک اجتماعی کودکان معمولاً نمی‌توانند در صفت منتظر بمانند یا نوبت خود را رعایت کنند. اما در بزرگسالان، تکانشگری به شکل رانندگی پرخطر، تصمیم‌های عجولانه شغلی یا مالی و حتی در روابط شخصی نمود پیدا می‌کند. در مجموع، در بزرگسالان بیشتر شاهد بی‌قراری ذهنی همراه با مشکلات تنظیم هیجانات و تکانشگری هستیم».

نگاه سطحی و مبتذل به کم‌توجهی- بیش‌فعالی

با همه اینها اما چند سالی است که این بیماری به یک ویژگی قابل توجه رفتاری تبدیل شده و نگاه فانتزی به آن می‌شود. خیلی از نشانه‌هایی که از سوی افراد مطرح می‌شود، اشتباه است و توضیح علمی ندارد. جلالی هم در این مورد اشاره می‌کند: «توجه رسانه‌ای و بالینی بیشتر، باعث شده افراد با برچسب این بیماری برای درمان مراجعه کنند اما واقعیت این است که علائم ADHD در بزرگسالان شباهت زیادی با مشکلاتی مانند اضطراب، استرس، اختلال خواب یا اختلالات هیجانی دارد. همین موضوع گاهی منجر به تشخیص اشتباه می‌شود. شبکه‌های اجتماعی نقش مهمی در گسترش برداشت‌های نادرست دارند. ADHD گاهی به‌عنوان نوعی ویژگی متمایز یا حتی مزیت معرفی می‌شود. این نگاه سطحی و مبتذل از مفهومی جدی به نام تنوع روانی (Neurodiver-) sity) نشئت می‌گیرد. تنوع روانی تأکید می‌کند که انسان‌ها الگوهای متفاوتی از رفتارها و واکنش‌های هیجانی دارند و نباید همه را با یک معیار یکسان سنجید یا برچسب زد. هدف این رویکرد، کاهش تبعیض و انگ اجتماعی است. اما در برخی موارد، ADHD به یک برچسب تمایز یا حتی نوعی افتخار نادرست تبدیل می‌شود. این موضوع می‌تواند به مسئولیت‌گریزی و خودبرچسب‌زنی منجر شود.» با این حال، برای بسیاری این پریش مطرح است که تغییر سبک زندگی چقدر بر بروز این بیماری نقش دارد. جلالی به روشنی در مورد این موضوع توضیح می‌دهد: «دلیل بالا رفتن میزان تشخیص ابتلا به این اختلال، در پی ارتقای دانش بالینی، دسترسی به درمان و توجه رسانه‌ای بیشتر است. اما فرضیه‌هایی هم وجود دارد مبنی بر اینکه مواجهه‌های شیمیایی در دوران بارداری با سبک زندگی مدرن می‌تواند در افزایش بروز اختلال یا وضعیت‌های مشابه مؤثر باشد. مغز انسان در طول تکامل برای ظرفیت مشخصی طراحی شده است، اما امروز با حجم بی‌سابقه‌ای از ورودی‌های اطلاعاتی مواجه‌شد که برای این سبک زندگی، همین مسئله می‌تواند به مشکلاتی مانند تمرکز نداشتن تمرکز یا بی‌ماری منجر شود. بنابراین، همیشه ریشه این مشکلات یک اختلال مغزی مثل ADHD نیست. گاهی اگر بتوانیم سبک زندگی خود را مدیریت کنیم و میزان داده‌هایی را که به ذهن وارد می‌شود کنترل کنیم، بخشی از این مشکلات کاهش پیدا می‌کند».

شروع نشانه‌ها قبل از ۱۲سالگی

اختلال بیش‌فعالی از دوران کودکی همراه بیمار است و طبق آخرین نسخه DSM-5-TR، علائم این اختلال در سه دسته طبقه‌بندی می‌شود که الهه خوش‌نویس روان‌شناس کودک در گفت‌وگو با «شرق» این سه بخش را توضیح می‌دهد: «بی‌توجهی، باعث دشواری در تمرکز بر تکالیف روزمره، فراموشی کارهای روتین و ناتوانی در پیگیری جزئیات می‌شود. بیش‌فعالی، بی‌قراری، حرکات مداوم، ناتوانی در آرام‌نشستن برای مدت طولانی و پرحرفی همراه دارد و تکانشگری منجر به رفتارهای مانند انجام رفتارهای ناگهانی بدون فکر قبلی و قطع صحبت دیگران م و ناتوانی در صبرکردن برای نوبت می‌شود.» با این حال، ژنتیک، عوامل عصبی و عوامل محیطی از عوامل بروز این بیماری می‌داند؛ البته ژنتیک نقش پررنگ و غیرقابل انکاری دارد. «تحقیقات نشان داده افراد مبتلا از نظر ساختار و عملکرد مغزی، به‌ویژه در ناحیه پیش‌پیشانی، تفاوت‌هایی با دیگران دارند. این بخش ساختار و عملکرد مغزی، به‌ویژه در ناحیه پیش‌پیشانی، تفاوت‌هایی با دیگران دارند. این بخش از مغز مسئول کنترل توجه، برنامه‌ریزی و مهار تکانه‌هاست. علاوه بر این، شرایط محیطی مانند

استرس شدید مادر در دوران بارداری، مصرف سیگار یا الکل و زایمان زودرس نیز می‌تواند احتمال بروز این اختلال را افزایش دهد». طبق گفته‌های این متخصص علائم بیش‌فعالی از قبل ۱۲سالگی معمولاً در محیط خانه و مدرسه قابل مشاهده است: «اگر کودکی فقط در خانه مشکل دارد اما در مدرسه مشکلی در او دیده نمی‌شود، نمی‌توان او را بیش‌فعال دانست. همین مسئله یکی از دلایل گزارش بالاتر شیوع بیش‌فعالی در ایران نسبت به آمار جهانی است. در حالی که شیوع جهانی بین پنج تا حداکثر هفت تا هشت درصد است، در ایران گاهی تا ۱۱ درصد اعلام می‌شود. این تفاوت به‌دلیل برچسب‌زنی‌های عجولانه و تشخیص‌های ناقص است. البته این بیماری معمولاً در سب‌ها بیشتر از دخترها گزارش می‌شود».

کودکان دارای بیش‌فعالی در فضای مدرسه با آسیب‌های بسیاری مواجه می‌شوند، از روند یادگیری تا رفتار با معلم و دیگر دانش‌آموزان که نداشتن دانش مربی‌ها و معلم‌ها این چالش‌های کودک را بیشتر خواهد کرد. خوشنویس توضیح می‌دهد: «از نظر آموزشی نیز کودکان مبتلا به بیش‌فعالی، عملکرد تحصیلی ضعیف‌تری نسبت به همسالان خود دارند. نمرات پایین‌تر، معدل کمتر، افت تحصیلی بیشتر و نیاز به خدمات آموزشی مکمل در این کودکان دیده می‌شود. در دانشگاه هم دچار مشکلات خودتنظیمی و افت عملکرد هستند.» با این حال اگر این بیماری درمان نشود، طبق گفته خوشنویس، افراد با مشکلات جدی روبه‌رو می‌شوند: «حفظ توجه، مدیریت کارها و کنترل تکانه‌ها دشوار می‌شود. این افراد در شغل و روابط اجتماعی عملکرد مطلوبی ندارند و ممکن است به دلیل فشار محیط، دچار مشکلات سلامت روان شوند. همچنین خطر اعتیاد، تصادفات و رفتارهای پرخطر در آنها بیشتر است. درمان به کاهش این ریسک‌ها و ارتقای کیفیت زندگی آنها کمک می‌کند. با این حال توجه داشته باشید که بخش زیادی از اطلاعاتی که در فضای مجازی درباره ADHD منتشر می‌شود، ناقص یا نادرست است. این محتواها می‌توانند باعث بیش‌برآورد یا برعکس، عادی‌سازی این اختلال شوند. در حالی که معیارهای دقیق تشخیص بر اساس DSM-5-TR تعریف شده است، برخی پژوهش‌ها نشان داده‌اند که حتی بیش از ۵۰ درصد اطلاعات شبکه‌های اجتماعی با داده‌های علمی مغایرت دارد. چنین مغایرتی منجر به تشخیص‌های نادرست و پیامدهای اجتماعی جدی می‌شود».

نگاه فانتزی به یک اختلال جدی

بیش‌فعالی رنج بسیاری برای بیماران به همراه دارد، آنها باید با تلاش مضاعف در محیط کار و تحصیل و حتی زندگی روزمره همراه جامعه باشند. مهسا مقدم مدرس دانشگاه و روان‌شناس حوزه کودک و نوجوان هم تأکید دارد اگر درمان به‌موقع انجام نشود، پیامدهایی مانند افت تحصیلی، مشکلات رفتاری، کاهش عزت نفس، تعارض در روابط خانوادگی و حتی خطر سوء‌مصرف مواد و مشکلات اجتماعی می‌تواند ایجاد شود، با این حال درمان این اختلال معمولاً کوتاه‌مدت نیست؛ «روند این بیماری طولانی‌مدت و چندبعدی است و بسته به شدت علائم، ممکن است سال‌ها ادامه پیدا کند. در روند درمان باید دارودرمانی، روان‌درمانی و مداخله‌های تخصصی در مدارس همراه کودک باشد تا با کاهش علائم، کیفیت زندگی آنها ارتقا پیدا کند. با همه این مشکلات که بیماران تجربه می‌کنند، در سال‌های اخیر در جامعه و به‌ویژه در فضای مجازی، ADHD گاهی به شکل فانتزی و ساده‌انگاره مطرح می‌شود. بعضی افراد حواس‌پرته یا بی‌حوصلگی روزمره را با این اختلال اشتباه می‌گیرند و حتی آن را نشانه‌ای از خلاقیت یا نوعی می‌دانند که این نگاه پیامدهای بسیاری به‌همراه دارد. جدی گرفته‌شدن اختلال، تأخیر در مراجعه به متخصص و افزایش خطر خوددرمانی از آسیب‌های چنین نگاهی است».

یادداشت

تهران، غرب، بازی آخر

در چنین شرایطی، تهران نمی‌تواند در پیمانی باقی بماند که نه امنیتش را تضمین می‌کند، نه حقوقش را به رسمیت می‌شناسد. خروج از

ان‌بی‌تی، در این سناریو نه یک واکنش احساسی، بلکه یک تصمیم راهبردی خواهد بود؛ تصمیمی که براساس منطق بازدارندگی، استقلال سیاسی، و حفظ اقتدار ملی اتخاذ می‌شود.

پیامدهای این تصمیم، در چند سطح قابل بررسی است. در سطح حقوقی، ایران دیگر ملزم به رعایت تعهدات خاصی نخواهد بود که در چارچوب ان‌بی‌تی تعریف شده‌اند. این به معنای پایان نظارت‌های گسترده آژانس، توقف اجرای پروتکل الحاقی، و کاهش شدید شفافیت فنی خواهد بود. اما این به معنای بی‌قانونی نیست. ایران می‌تواند چارچوب‌های جدیدی برای همکاری تعریف کند؛ چارچوب‌هایی که براساس احترام متقابل، تضمین‌های واقعی، و پرهیز از سیاسی‌کاری بنا شده باشند. در سطح راهبردی، خروج ایران از ان‌بی‌تی می‌تواند معادلات امنیتی منطقه را دگرگون کند. کشورهای همسایه، به‌ویژه در حوزه خلیج فارس، با واقعیتهای جدید روبه‌رو خواهند شد: ایران دیگر در چارچوب‌های محدودکننده بازی نمی‌کند، و این می‌تواند به بازتعریف روابط امنیتی، افزایش گفت‌وگوهای منطقه‌ای یا حتی شکل‌گیری سازوکارهای جدید منجر شود. برخی کشورها ممکن است از این تحول نگران شوند، اما بسیاری نیز آن را فرصتی برای تعامل برابر و بدون واسطه تلقی خواهند کرد.

در سطح جهانی، قدرت‌های بزرگ نیز باید تصمیم بگیرند؛ آیا مسیر تقابل را ادامه دهند یا با پذیرش واقعیت جدید، به دنبال تعاملی تازه با تهران باشند؛ تعاملی که در آن، ایران نه بازیگر تابع، بلکه شریک مستقل و مقتدر باشد.

این تصمیم، اگر با درک درست از موقعیت جهانی، ظرفیت‌های داخلی و پیامدهای منطقه‌ای همراه باشد، می‌تواند نه‌فقط نقطه‌ای برای عبور از بحران، بلکه زمینه‌ای برای ساختن نظمی جدید باشد -نظمی که در آن، ایران نه تهدید، بلکه بازیگری مستقل، مشروع و تعیین‌کننده باشد.

از منظر داخلی، چنین تصمیمی نیازمند اجماع ملی، انسجام سیاسی، و آمادگی اقتصادی است. خروج از ان‌بی‌تی، اگرچه در سطح بین‌المللی پیامد دارد، اما در داخل نیز باید با مدیریت افکار عمومی، تقویت دیپلماسی ساختاری و افزایش تاب‌آوری اقتصادی همراه شود. این تصمیم اگر با عقلانیت، شفافیت و انسجام اتخاذ شود، می‌تواند به نقطه‌ای برای بازتعریف سیاست خارجی ایران تبدیل شود؛ سیاستی که بر پایه استقلال، تعامل متوازن و مقاومت در برابر فشار بنا شده باشد. افزایش تولید پتروشیمی، صنایع معدنی و فناوری‌های پیشرفته باید هم‌زمان با توسعه صنعت هسته‌ای پیش برود تا مردم ببینند این سیاست جدید توان تقویت رفاه و امنیت ملی را دارد.

در چنین شرایطی، نقش بازیگران منطقه‌ای نیز اهمیت پیدا می‌کند. کشورهای عربی حوزه خلیج فارس، که تا چندی پیش در تقابل با ایران بودند، اکنون در حال بازتعریف روابط خود هستند. توافقات امنیتی، دیدارهای تنش، و تلاش برای کاهش تنش، نشان می‌دهد که منطقه نیز به نقطه‌ای رسیده که دیگر تحمل بحران‌های دائمی را ندارد.

اگر ایران وارد فاز تقابل کامل با غرب شود، این کشورها باید تصمیم بگیرند که آیا در کنار غرب می‌ایستند یا مسیر تعامل را ادامه می‌دهند؟ این انتخاب، نه‌فقط بر امنیت منطقه، بلکه بر آینده نظم سیاسی خاورمیانه تأثیر خواهد گذاشت.

اکنون ایران در آستانه تصمیمی ایستاده که نه‌فقط پرونده هسته‌ای، بلکه جایگاهش در نظم جهانی را بازتعریف خواهد کرد. خروج از ان‌بی‌تی اگر رخ دهد، پایان یک دوره انفعال و آغاز دوره‌ای از بازدارندگی فعال خواهد بود. این تصمیم اگر با انسجام داخلی و عقلانیت راهبردی همراه شود، می‌تواند ایران را از موقعیت «کششگر محصور» به «بازیگر تعیین‌کننده» ارتقا دهد. نظم جهانی دیگر نمی‌تواند ایران را نادیده بگیرد و این، نه تهدید، بلکه واقعیتی است که باید پذیرفته شود.